

'Je hoeft niet bang te zijn,' zei
mama en ze gaf Konijn een kus.

'Teddy blijft de hele
nacht bij je. Slaap lekker!'

KLIK! deed het knopje en het licht
ging uit. Er vielen spookachtige
schaduwen op de muren.
'Ik ben BANG!' riep Konijn.

SPEELGOED

Dat hielp altijd, als Teddy er was. Konijn viel in een diepe slaap.

Op een dag kreeg Konijn een nieuwe knuffel en stopte ze Teddy in de speelgoedkist.

Die avond in de kist voelde Teddy zich alleen en bang.

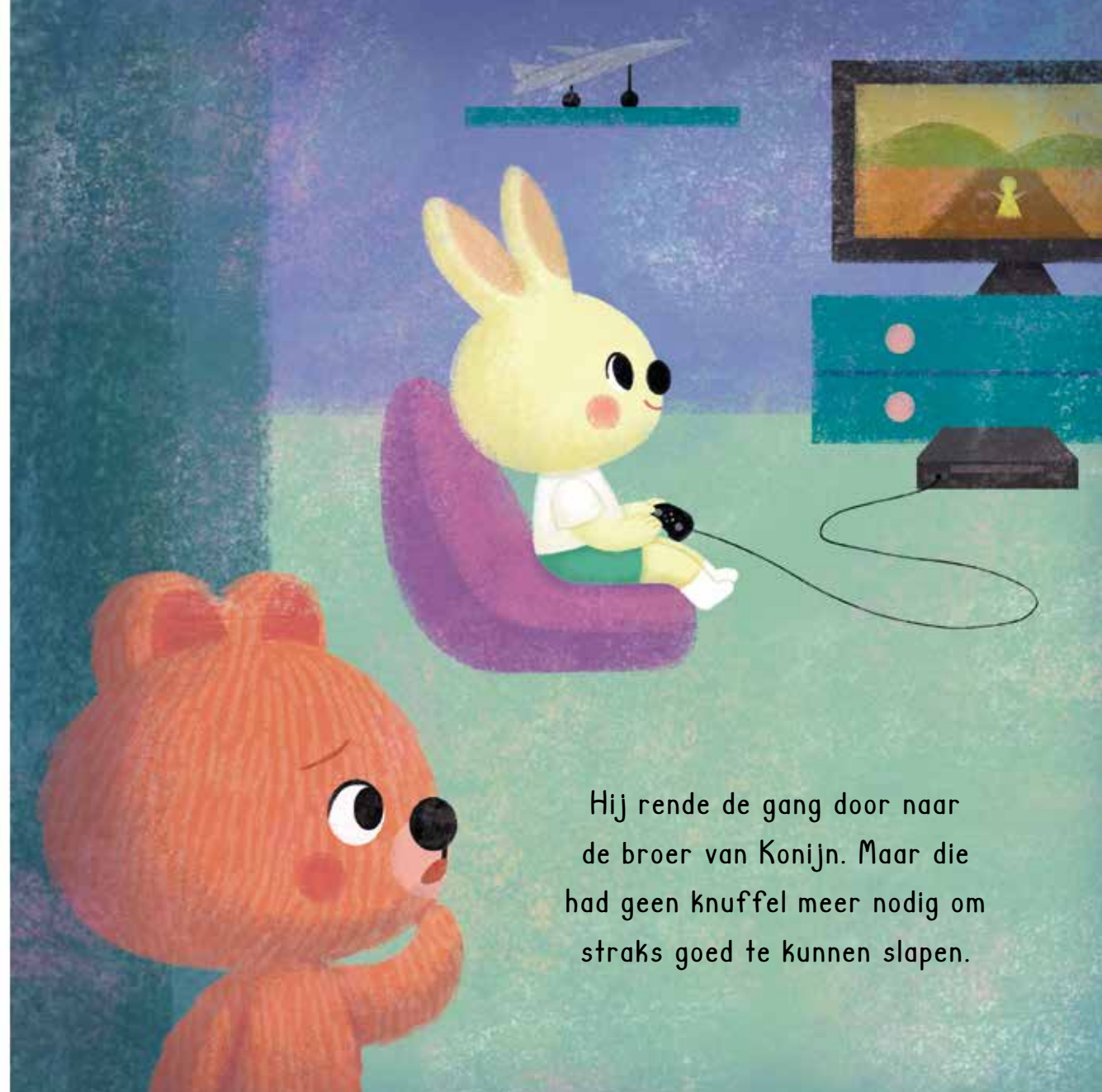

‘Het is hier zo donker!’ fluisterde hij.

‘Hallo! Is daar iemand?’

De andere knuffels sliepen allang.
Zij waren helemaal niet bang.
Teddy sprong uit de kist en sloop
op zijn tenen de kamer uit.

Hij rende de gang door naar
de broer van Konijn. Maar die
had geen knuffel meer nodig om
straks goed te kunnen slapen.